

udtryk for, fortsat er Dansk Folkepartis indgang i de snakke, vi skal have?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til hr. Johs. Poulsen kan jeg sige, at det selvfølgelig er Dansk Folkepartis indgangsvinkel, at vi går ind og forhandler og snakker om de tiltag, der kan være interessante. Vi vil da gerne kigge på alle områder inden for energien. Men vi vil som sagt ikke se det marked, hvor man pålægger afgifter og bliver ved med at pålægge virksomhederne nogle afgifter, miljøafgifter. Det vil vi ikke, vi vil gerne se en udvikling på markedsvilkår.

Kan vi finde den løsning sammen, er vi også interesserede i, at vi gør noget mere ved både teknologien og forskningen, og også det alternative.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Spørgsmålet var jo relativt enkelt, og jeg vælger at forstå det svar, jeg fik, som en slags ja. Jeg synes nemlig, at der blev givet udtryk for en række synspunkter og også ambitioner på området, ikke mindst for vedvarende energi, som jeg mener kan bidrage til, at vi i høj grad kan komme videre, måske også på et bredt grundlag i Folketinget.

Jeg siger tak for det ja, som blev givet, og jeg forstår, at fru Tina Petersen, hvis det ikke bliver korrigeret nu, står ved det, hun der sagde.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg vil sige til hr. Johs. Poulsen, at det stadig er med forbehold for de her ting med, at man ikke skal pålægge disse afgifter og sådan noget. Det skal stadig væk være til markedsprisen, så markedet kan følge med.

Men jeg synes da, at det bliver spændende at få det tilbage til udvalget. Vi kan så få arbejdet med og kigget på de muligheder, der nu er på hele området. Så vi står skam ikke tilbage for at kigge på områderne.

Formanden:

Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

Når man tager udgangspunkt i den redegørelse, vi har fået i dag, og det, der i redegørelsen refe-

reses til af beslutninger, der er truffet inden for det sidste års tid, vil man isoleret set uden tvivl godt kunne konstatere, at Danmark naturligvis kan fungere på energiområdet, også i de kommende år.

Det vil man selvfølgelig ikke mindst kunne gøre, fordi det bygger på det sidste års indsatser og de aftaler, der er indgået der. Inden for det sidste år er det nemlig reelt sådan, at man trods alt igen har fået taget lidt fat på energiområdet og udviklingen på energiområdet.

Ser man 3 år længere bagud, er det flere gange i debatten i dag konstateret, at der nok blev bremset for hårdt op over for investeringer og udvikling inden for energiområdet, da regeringen tiltrådte og vedtog sin nye finanslov i foråret 2002.

Med det ambitionsniveau, der er lagt frem, er det derfor som sagt min opfattelse, at Danmark naturligvis kan fungere, og at vi naturligvis kan indgå i de samspil, vi vil. Vi må dog samtidig sige, at der – med udkastene til både en energispareredegørelse og en handlingsplan og også det, vi indtil nu ved om, hvad vi må forvente os af ministerens udspil frem til sommerferien – primært er tale om, at man foretager en fremskrivning af de allerede eksisterende aftaler og initiativer.

Jeg vil så gerne sige klart og entydigt, at vi fra Det Radikale Venstres side synes, at det er for uambitiøst. Det gælder både, når vi kigger fremad på kort sigt, og ikke mindst når vi kigger fremad på lang sigt. Vi synes, at det er vigtigt, at vi kommer ud af en situation, hvor vi har låst os fast på, at et bestemt ord som f.eks. marked skal være helt afgørende for, hvordan tiltagene skal se ud.

Vi synes, at det er vigtigt netop at være mere åben over for de input, som kommer mange forskellige steder fra. Hvis jeg må tillade mig at referere til det, kunne man i søndagsaviserne se en stor annonce, som ikke har noget med energiområdet at gøre, men som havde et statement, som jeg egentlig syntes var meget interessant, nemlig at man ikke kan tænke, hvis man er sikker på, at man har ret.

Det er sådan set et synspunkt, som vi måske alle sammen en gang imellem må skrive os bag øret. Hvis man altid er sikker på, at man har ret der, hvor man selv står, kommer man faktisk ikke ret meget videre. Derfor er vores opfordring i og for sig, at vi til det arbejde, vi står ikke mindst fremadrettet over for, i høj grad hos alle Folketingets partier må gøre brug af aktørernes